



Edition Schott

Violinskola

En studiegång för violinspelet

förbunden med musklära och övning i akt
musicerande genom duettspel

Del 1: Början

av

Erich och Elma Döflein

Översättning och bearbetning efter engelska originalen
Joel Hedén

ED 5251

ISMN M-001-05972-5

Del 2: Tekniken utvecklas

ED 5252

Del 3: Andra och tredje läge

ED 5253

www.schott-music.com

 **SCHOTT**

Mainz · London · Madrid · New York · Paris · Prag · Tokyo · Toronto
© 1961 SCHOTT MUSIK INTERNATIONAL GmbH & Co. KG, Mainz · © renewed 1989 · Printed in Germany

Förord

Avsikten med denna violinskola är att redan från första början förbinda övningens vedermödor med glädjen att själv musicera. Därför finner man på varje stadium lätt spelbara visor, danser och stycken som även innebär ett tekniskt problem för spelet att lösa.

Den ledande tanken har varit att alla elementära krafter på de områden, som är nödvändiga för att musicera på ett tillfredsställande sätt, skall få en samtidig och harmonisk utbildning. Skolan vill ge ett övnings- och spelmaterial, som gör det möjligt för läraren att leda och övervaka elevens utveckling. Författarna väddar till läraren att noggrant kontrollera att denna mångsidiga utbildning verkligen genomförs.

Eleven behöver kunskaper inom många områden för att nå resultat. På skolans övningar utbildas samtliga elever i finger- och stråktekniken, stilskänslan och smidigheten i de enklaste formernas gestaltning. Genom att arbeta med växlande aktiviteter, varigenom klang- och rytmiska uttryck successivt utvecklas. Man lär sig att praktiskt tillämpa teoretiska kunskaper om rytm, skala, förtydligande av takt och rytm på härtillhöriga och förståeliga sätt, vilket samtidigt är av betydelse för utvecklingen av förmågan till samspel utöver såväl musik- som dansspel, och därtill för därigenom förståelse för kammarmusikens uttrycksbetydelse för gelik och för olika sammanhang. Detta vill göras det också i sammanhang med andra utbildningsområden.

Det är en utmaning för alla elever att kunna spela korta litar. Men när man spelar korta litar, så är det inte bara en utmaning för eleverna, utan också för läraren. För att kunna hjälpa eleverna att spela korta litar, så måste läraren ha en god förståelse för vad det innebär att spela korta litar. Det är en utmaning för alla elever att kunna spela korta litar. Men när man spelar korta litar, så är det inte bara en utmaning för eleverna, utan också för läraren. För att kunna hjälpa eleverna att spela korta litar, så måste läraren ha en god förståelse för vad det innebär att spela korta litar.

FEV

Skärtsade stycken och sammanförda i kapitel, vilket gör det möjligt för eleven att gå vidare i studiematerialet i den ordning som han finner lämpligast från elev till elev, och även från övningar från ett tidigare stadium när svårigheter uppstår. Många stycken i skolan är exempel på en fugal (dur eller moll), på en rytm eller en taktart; ja, de är ofta exempel på en viss musikgenre eller ett bestämt drag hos en musikstil; de kan illustrera en dansart, fugan eller en typiskt violinnässig musik från olika epoker. Skolan vill redan på tidigaste stadium visa dessa problem från violinspelets rika värld för att leda till förståelse för musikens mångsidighet och värde. Det är otillräckligt även för nybörjaren att enbart känna till de många spelsätten på instrumentet; han måste också lära känna och förstå de olika stilarterna och deras kännetecken för att senare kunna studera de stora mästerverken. Därför finns fler stycken än övningar i denna skola, och den typiska violinmusiken förekommer endast när den representerar en bestämd stil. Teknisk träning är alltid nödvändig men inte som på en idrottsplats; träningen skall kombineras med musikorientering, och studierna skall vara som en resa genom många av musikens länder och olika länders musik. Erfarenheten har lärt oss att denna kombination är möjlig.

Vår tids musik måste också vara representerad. Berömda kompositörer har ställt stycken ur sin egen produktion till förfogande för skolan. Vi står i tacksamhetsskuld till

Béla Bartók, Paul Hindemith, Carl Orff, Matyas Seiber o.a. De moderna kompositionerna står sida vid sida med stycken av Mozart eller musik från Bachs och Händels period, och dessutom förekommer melodier både av mycket äldre mästare och av adertonhundratalets romantiker. Tillsammans bildar allt detta den musik som eleven skall lära känna och spela. Hur man skall spela den, lär man endast genom att intensivt sysselsätta sig med musiken själv.

Musiken som konst kan fullfölja sin kulturellt uppfost-
rande funktion endast när den upplevs i sin renaste form,
d. v. s. i detta fall när stycken för två violiner är original-
duetter, eller när de enstämmiga exemplen ej är sådana
att de är beroende av något ackompanjement. För att
undvika transkriptioner måste följande gå till original-
källor, särskilt beträffande äldre musik. Många äldre sty-
cken trycks här för första gången.

Inledning till Del I

Den första delen av en violinskola måste visa nybörjaren alla de problem han skall övervinna för att stegvis nå en naturlig och pålitlig grund för speltekniken. Samtidigt måste den ge honom möjlighet att träna örat och utveckla en säker känsla för tonen, att steg för steg bli förtrogen med instrumentets tonomfång, att lära sig de första grunderna av musikäran, notnamn, taktbeteckningar, tecken, att överföra notbilden till spelet och slutligen att utveckla en förståelse för de former, kombinationer och procedurer som skapar musiken. Författarna har sökt ta hänsyn till dessa mångfaldiga fördringar.

Skolan börjar med de lösa strängarna A, E. Den lösa strängen som grupperas är en örat och dessutom blir fingrarna ställning mellan varje sträng med halvtong mellan och fingret. Med denna gruppering känsla för fingrarnas placering blir snart möjligt för eleven att spela de fyra tonarterna.

[illegible]

Skolans första melodier har en mycket enkel rytm. Taktarter som fordra en ojämn hastighet av stråken, t. ex.

[illegible]

Resolut

Att kunna spela alla strängar på ett lätt känt utökas snart till att kunna spela alla strängar på hela skalan i en oktav. Att kunna spela alla strängar blir en helt ny uppgift även för äldre elever. Finger arm som för örat. Det förbereds förslaget för 12 toner (Kap. 2) och sedan på oktavens 12a toner (Kap. 3). Uppfinningsövningarna inom alla tonarter ger en god hjälp för eleven att få en medveten förståelse av notskriften. På detta stadium är det ej nödvändigt att eleven kan ge noterna deras alfabetiska namn eller vet i vilken tonart han spelar, i F-, G- eller C dur t. ex. För dem som inte kan läsa noter finns ett grundtonstecken som står framför grundtonen i varje tonart och därmed visar tonernas ordningsföljd i skalan. Eleven lär sig först de läsa strängarnas namn. För att ge de andra noterna namn använder man bäst tonika-do-metodens relativa beteckningar, do, re, mi, fa, sol, la, si, do, vilket i varje fall är lämpligare för utvecklingen av en medveten notläsning än de alfabetiska namnen. Användningen av dessa tonbenämningar är att föredra men inte nödvändig för alla elever. Medveten bekantskap med noternas alfabetiska namn följer först när eleven blivit förtrogen med de andra spelställningarna. Dessa lär man sig genom att transponera de tonarter som redan är spelade (Kap. 5 och 6), en metod som gör det mycket lätt att uppfatta fingerarnas förändrade ställning. När tredje fingret tar grundtonen, är vägen öppen för spelet i C dur. Om man spelar i C dur över alla strängar uppstår den svåraste fingerställningen, vilken innebär att första fingret måste dragas

bakåt ett halvt tonsteg (Kap. 8). Står grundtonstrecknet framför noten C, är halvtonestegens ställning densamma som med violinklaven när den används utan förtecken, och nu kan man ge noterna deras riktiga namn (c, d, e, f, g, a, h, c). Observera att eleven saknar namn endast för tonerna F och H, eftersom han redan känner de andra som namn på grundtoner (C, D, E, G, A). På denna grund kan han i Kap. 9 systematiskt lära sig en första del av kvintcirkeln med de fem tonarter han redan spelat, så att det hela förblir i minnet. Övningarna i detta kapitel är av betydelse för varje elev, även om han redan har en viss säkerhet i notläsningen. Visor och spelstycken i det följande kapitlet kan han därmed börja spela med allt större säkerhet i notläsningen.

Eleven införs gradvis också i molltonarten. Först lär han känna fem och sedan sex toner på samma sätt som i durtonarterna för att ha en säker och aktiv uppfattning av molltonarten när hela skalan spelas. I detta häfte förekommer endast den eoliska mollskalan, eftersom den flyttbara ledtonen i den harmoniska och melodiska mollskalan är för svår för nybörjaren och ofta förvirrande för örat.

Vänstra armens och handens hållning

a) Tag fiolen med högra handen och lägg den i rätt läge på axeln; invid halsen har fiolens undre kant ett viktigt stöd mot nyckelbenet. Vrid huvudet en aning åt vänster och luta det så, att käke och haka vilar mot hakhållaren. Man skall kunna hålla fiolen i horisontalt läge endast med huvudets egen tyngd; men då vi alla har mer eller mindre sluttande axlar får man i de flesta fall ej upp fiolen i detta läge utan hjälp av en liten, ej alltför mjuk kudde eller annat passande stöd mellan axeln och fiolen. Under följande övningar för vänstra armens och handens hållning är det dock mycket viktigt att hålla fiolen med högra handens hjälp för att få den nödvändiga avspänningen i hela kroppen.

b) Vänstra armen hänger alldeles lös. Lyft den till samma höjd som fiolen och håll den vid dess vänstra sida. Vrid sedan armen så att tummen kommer överst.



Bild 1

c) Lyft armen och för den till greppbrädan. Fiolens hals berörs helt lätt av tummen och pekfingeret så att pekfingerets understa led berör halsen underitrån och i närheten av sadeln. (Se bild 1)

d) För armbågen under fiolen så att handen kommer nå höger sida av greppbrädan. Underarm och hand bildar en rak linje. (Se bild 2)

e) Vrid nu armen tills det är möjligt att hålla fingret över D-strängen och böj sedan armen så att pekfingeret mest och billfingeret minst berör strängen.

f) Efter denna förberedelse kan man ta tonen A. Denna ton kan man ta med pekfingeret. (Se bild 3)



Bild 2

g) Placera billfingeret säkert på strängen och kontrollera genom öppning att tonen är riktig. De andra fingrarna ligger löst över strängen. Nu sättes även första fingeret på strängen. Under det att billfingeret ligger kvar på strängen pekfingeret bakåt till sin plats.

Bliv detta tills handen utan besvär finner sin ställning på greppbrädan. (Se bild 4)



Bild 3

Stråkhållningen

Det är inte lämpligt att bara ta stråken och sedan pröva och byta fingrarnas ställning tills man — kanhända — håller den på ett mer eller mindre riktigt sätt. Det är bättre att göra klart för sig hur den bör hållas så att man från början kan få den riktiga hållningen.

- Vrid stråken så att taglet kommer uppåt och håll den sedan i fröschens med vänster hand. Se till att de delar av stråkens stång, mot vilka högra handens fingrar skall ligga, ej berörs av vänster hand.
- Låt högra överarmen hänga löst under det att handen lyfts till armbågens höjd med handflatan uppåt. Räkta ut fingrarna så mycket att de endast är lätt böjda och att det naturliga avståndet mellan fingrarna ej förändras.



10) Lägga stråket i fröschens med vänster hand. Se till att taglet inte berörs av vänster hand. Lått stråket i fröschens med vänster hand. (Se bild 6)

11) Låt högra överarmen hänga löst under det att handen lyfts till armbågens höjd med handflatan uppåt. Räkta ut fingrarna så mycket att de endast är lätt böjda och att det naturliga avståndet mellan fingrarna ej förändras.

12) Låt högra överarmen hänga löst under det att handen lyfts till armbågens höjd med handflatan uppåt. Räkta ut fingrarna så mycket att de endast är lätt böjda och att det naturliga avståndet mellan fingrarna ej förändras. Observera noga kontaktställena mellan stråket och stråken.



13) Låt högra överarmen hänga löst under det att handen lyfts till armbågens höjd med handflatan uppåt. Räkta ut fingrarna så mycket att de endast är lätt böjda och att det naturliga avståndet mellan fingrarna ej förändras. Observera noga kontaktställena mellan stråket och stråken. (Se bild 7)



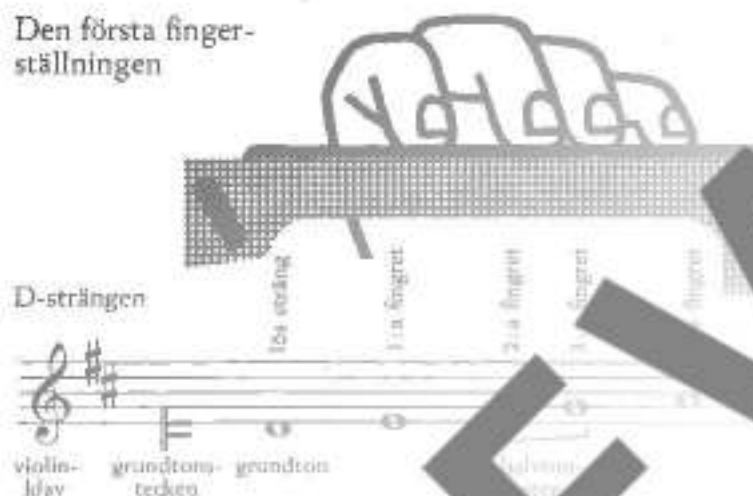
Bild 7

Detta övas tills handen utan medveten kontroll tar stråket och håller den på rätt sätt. (Se bild 7)

KAPITEL 1: Musik med fem toner

Grundton = lösa strängen

Den första finger-
ställningen



Dessa fem toner bildar början och är byggstenarna till alla första fingerställningar. Om man ännu inte kan lösa noter sjunger början av visan "Alla mina ankor" (21). Om man inte kan lösa noter sjunger början av visan "Alla mina ankor" (21). Om man inte kan lösa noter sjunger början av visan "Alla mina ankor" (21).

Hur man stämmer fiolen

Den näst högsta strängen, A-strängen, stämmer man först med. Man börjar med att spela A på A-strängen från detta A början av "Alla mina ankor". Tonen på ordet "ankor" är den första A-tonen.

För att finna de lägre strängarnas toner spelar man G på G-strängen (ordet "skog" i "Alla mina ankor") och får så den närmast liggande undre strängens ton G. Sedan spelar man D på D-strängen (början av visan "Alla mina ankor") och får så den lägsta strängens ton G.

Lösa strängarnas toner

1 Stråkövning för att lösa strängen

Även om man spelar på stråken ska man alltid ha samma ställning som när man spelar på stråken.

a) Lägga stråken på stråken med spetsen mot spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen.

b) Spela stråken med spetsen mot spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen.

c) För att lösa stråken ska man spela stråken med spetsen mot spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen.

d) Spela stråken med spetsen mot spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen.

e) Spela stråken med spetsen mot spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen.

f) Spela stråken med spetsen mot spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen.

g) Spela stråken med spetsen mot spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen.

h) Spela stråken med spetsen mot spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen. Stråken ska vara rakt och hand ska bilda en rak, vågrät linje. Stråken måste ligga på stråken och inte på spetsen.

2 Noternas tidsvärden

Pauserna

Fjärdedelsnoter

Ett slag fyra gånger

Halvnoter

Två slag två gånger

Helnot

Fyra slag

Övning 1e) i notskrift

A-sträng D-sträng E-sträng

□ ~ nedstråk, V ~ uppstråk, || :|| ~ repetitionsrecken

Om stråkens hastighet är högre och halvstråken bara ett $\frac{1}{2}$ av den fulla stråken skrivs med $\frac{1}{2}$ och $\frac{1}{4}$.

$$\begin{array}{ccccccc} \text{H}_2\text{S} & \text{H}_2\text{S} & \text{H}_2\text{S} & | & \text{H}_2\text{S} & \text{H}_2\text{S} & \text{H}_2\text{S} \\ \text{H}_2\text{S} & \text{H}_2\text{S} & \text{H}_2\text{S} & & \text{H}_2\text{S} & \text{H}_2\text{S} & \text{H}_2\text{S} \end{array}$$

3 Övningar för vänster hand (att knäppa)

Grundtonstecknet $\parallel$ visar samma ordning: hel—hel—hel—hel

a) D-strängen

A-strings

▶ **RESEARCH**

Om du vill släta till fingern ska du lägga fingeret på strängen.

4 Fingrar och stråke samtidigt (Öms på D- och A-strängarna)

Innan vänstra handens rörelser kan kombineras med högra handens, måste den spelande vara i stånd att föra stråken korrekt över strängarna utan att behöva kontrollera med ögonen.

Vänster hand måste man från början hålla så, att 4:e fingret bekvämt finner sin plats. Därför måste eleven före varje övning och melodi långsamt spela alla fem toner uppåt.

Dessa övningar skall först knäppas utan stråke.